

BORSSZEM JANKÓ

A szövetségesek.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Canule.

Egy ércz csövön keresztül, kínosan
Kapkod a császár egy kis lég után.
A szenvedés kinyujt bár minden perczet:
Rövid az élte, — a mécs üszke serczeg —
Fellobban-e, vagy már kiége tán?

Kegyetlenül szorítja a halál
A fájó torkot . . . »E császár enyém!
A fuldokló nagy ember áll keményen,
Miként egy mártír, túl minden reményen,
De bátran a becsület mezején.

Uralkodik legvégső perczéig,
Eszményihez hűn, rendületlenül.
Ah! tudja jól, hogy véle együtt veszve
Az alig élő *szabadelvű eszme*;
Hisz annak is rövid már a — *canule*.

Ó sirjatok, szabadság hívei!
Hörög a császár, fogyva-fogy a lég . . .
Hosszabb *canulet*, ó doktorok, az égre!
A jó, a nagy császárnak bús a vége . . .
Mégfúl — s vele a *szabadelvűség*.

Apró hírek.

* **A hivatalos lapból.** Kinevezések: *Titán* László költőkirályunk *Paulit*, a »Korona« gyémántját, kinevezte valóságos belső pohárnokának. — *Hatos* Mihály, hold-utcaza-kapupéntzári főkezelő, kinevezte *Podlupka* Jánost helyettes udvarmesterének. — *Ripkó* Bálint, curiai végzéssel jogerőre emelkedett ítélet alapján, fölvette az »illavai« melléknevet. — *Topf Mór* dob- és szerezsen-utcai vegyesnemű gyáros *Zöldkövy Olivér* és *Kontlővey Tihamér* polcznokokat saját kérelmükre kölcsönösen áthelyezte.

* **Névváltoztatások.** A belügyminiszter a következő névmagyarosításokat engedélyezte: *Therese Kupfer*: Rézi Bézi; *Simon Plattfus*: Simi Simi; *Sarah Fichtenstamm*: Szdli Száli.

( ) **„Budapesti kalauz.”** A fővárosi központi áruca-snok helye egész nap látható a vámház mögött. — Nevezetes férfiak és nők arczképsarnoka megtekinthető a főkapitányi hivatalban.

+ **Személyi hírek.** *Bébi* Jenke asszony 5 láda babérral, 6 uj regénytárggyal és 7 drámavázzal Kolozsvárról a fővárosba visszaérkezett. Fiume mellett a tenger csöndes. — *Csalogány* Erzsébet az esteli órákban a volapükből (világnyelv) ad oktatást a félvilágosodás barátainak. — *Peták Pál* ismert mechanikus és mernök, a Vaskapu megnyitásának kérdésével tüzetesen foglalkozik. E téren tett kísérletei, többek közt a városligeti iparcarnok vaskapujának kinyitása, fényesen sikerültek. — *Gr. Waldapfel Jenő* a hazai ipar emelésére lépéseket tett a zanzibári szultánnál a magyar bajuszpedrő bevitel tárgyában. — Ifj. *Csucsó* Zsiga hangász és bankóböngész a »Romano csibakerő sziklaribe« megjelenése után elhatározta, hogy megtanul czigányul. — *Keglevich* István gr. a nemzet hálátlansága ellen cog-

nacban keres vigasztalást. — *Reklám* Ilus a bécsi falragasz- és hirdetés-kiállítás tanulmányozására néhány napra Bécsbe utazott. — *Krausz* Lajos a választásoktól fennmaradó üres hordókat a dunaszerdahelyi bankalpnak engedte át. — *Libamelli* Gizella a városligeti állandó daltársulat assolutája, a primo tenore olthatatlan torokbaja miatt s a többi sansgagirozott művészek távollétében, egyedül énekelte a »Lucia«-beli sextettet. — Az internationális forgalom előmozdítására *Atzél* Béla báró a közoktatási minisztériumnál az iránt kérvényezett, hogy keleti nyelvű hordár-képesítő tanfolyam nyitassék a m. kir. tud. egyetemen. — *Schwengl* Tóni étékfogó és borravalóhajlongnok szerződését a »Lábtyútel«-hez czimzett fogadó vendéglőseivel ma aláírta. — *Dr. Bunda* József ismert centralisált tehetség: festészeti, régészeti, bölcsészeti, szépészeti s színészeti tanulmányait most rendezti sajtó alá *Szenes* Ede. — *Futtaki* Gyula ismert hírlapíró és politikai láthatár-elsötétítő azon reményét fejezte ki, hogy hazánk és Perzsia közt esetleg felmerülő határvillongást békés uton fogja elintézni. — *Bogyiszlay* Rikárd activ huszárkáplárjelölt csak holnap érkezik Budapestre.

* * *
+ **Bismarck** hgnek jó játéka van. Ugy látszik, hogy már három királyt ér meg. De pásszol is az öreg.

* * *
□ **Boulanger** kinyilatkoztatta a »Figaro« egy szerkesztője előtt, hogy: »Boulanger c'est la paix.« — Később ugyanennek mondotta, hogy sokat vár *Laguerretől*.

* * *
† **Az akadémiából.** Hogy a vendégül hozzánk érkezett lappok viszonyainkat jobban tanulmányozhassák és bennünket alaposabban megismerhessenek, az akadémia elhatározta egy »Lapp-lap« kiadását.

* * *
‡ **A „Századok“-ban** *Thaly* Kálmán bemutatja *Jávorka* Adám vitéz kurucz generálist, ki az árulóvá lett *Ocskay* Lászlót elfogta. — Valjon a jövő századokban akad-e *Thaly*, ki vitéz *Andreas Taugetichs* bécsi m. kir. rendőrrel értekezik, ki egy másik *Ocskayt* más dologért fogott el?

* * *
× **A „kék czicza“** szelleme ott kísért a Népszínház tetején és meglepéssel hallja a belőle kiszorult kuplékat a színházból fölzengeni.

* * *
‡ **A szerdahelyieket,** akik a képviselőházhoz flyamodtak *Krausz* L. választása ellen, nem értjük. A közmondás szerint: háromszor iszik a magyar. Ők már ittak háromszor. Uj közmondást akarnak meghonosítani? Talán ilyent: »Hadd ürüljön a kehely, négyyszer iszik Szerdahely!«

* * *
∇ **A Reusz** hg jegyzék-esete bizonyítja, hogy a kormányhoz a közös ügyben intézett interpelláció lehet közösügyetlen is.

* * *
□ **Sport.** A szent-izsak-kerekegyház-szalóki lóverseny nem felelt meg a várakozásnak. Csoklyó Antal »Sanjaróju« a gyepen megjelenvén s éhrohamában legelészni kezdvén, conditionjából teljesen kivetkezett. A nagy Handicap díjat (1 frt és 1/2 véka árpa) így Bögre Jani »Cstipása« nyerte el, melyet Spitz Ignác lovagolt. A gátverseny érdekes pontja volt, hogy Sujkos Péter »Sunyi«-ja sehogysem akart a vályu gáton átugrani; ez csak akkor sikerült, mikor szemeit bekötötték.

A nagy európai kórházban —

— csak a „beteg ember“ érzi jól magát!

Egy kis magyarázat.

(A városerdőből.)

Tajtékot szór a két fakó,

Elmaradoz liget, mező:

A bámészok és irigyek

Összesugnak-bugnak: „Ez ő!”

Ne bámészkodj, ne irigykedj

Ez asszonyra, kis polgárlány:

Nem varázslat amit itt látsz,

Nem is csoda, nem is talány.

Háborús világot élünk,

Nem biztos már semmi letét —

Pénzzé tette azért ő is,

Amije volt: becsületét.

FŐVÁROSI DOLGOK.

Polgári arczképcsarnok.

Indítványozza Z. A. tiszteletbeli polgár.

1. §. Polgármesteri protectionnak örvendő polgári festők gyámolítására polgári arczképcsarnok alapítatik.

2. §. Lemásoltatás céljából a város polgárai két osztályba soroztatnak:

I. osztály. Érdemeket szerzett, de egyéb szerzemény hiányában megbukott polgári líferánsok.

II. osztály. Érdemek hiányában tönkre ment fővárosi vállalkozók.

3. §. Ezeken kívül a megörökítésre számot tarthatnak:

1. Polgári vadászok, kik a zsákmányt a fővárosi árvaháznak juttatják;

2. Kerületi előljárók, kiknek hivatalában senkit sikkasztáson nem értek rajta, vagy ha érték is, valamely polgári kör bizalmi szavazatával rehabilitáltatott;

3. A polgármesterek és tanácsnokok rendes kortesei, pártolói és az ellenzéki szónokok polgári megzavarói.

4. §. Az arczképek két magasságban állíthatnak elő, a szerint, a mint a megörökítendő polgár végrendeletét előre bemutatta vagy nem.

5. §. Polgári mágnások számára külön szoborosztály állíttatik fel.

6. §. A polgári arczképcsarnok és a polgári-mágnási szoborcsarnok költségeinek fődözésére minden adóforint után 3 krajczár fog beszédetni azon fővárosi polgároktól, kik sem a tanácsnak, sem a képviselőtestületnek nem tagjai, házzal, vagyonnal, ingatlanal nem bírnak és a fővárossal szerződési viszonyban nem állanak.

(Nyílt levelek.)

Uram, uram Zichy Antal, akadémikus, Széchenyi-commentátor, ex-drámaíró, 48-as hovédbajtársam és polgári képcsarnok indétványozó uram, szólok az urnak!

Elkesültséggel elegy meggondolással fogadtuk indétványodat és hazánk szent földjében a szív harsogva dobbant meg e szavakkal: igen! igen! A polgárerények

megarczképcsarnokozandók legyenek, mivel jutalmat érdemelnek. Csak az a kérdés, mily erények legyenek azok? És erre tagadólag kell felelnem, ha azt mondom, hogy oly ember képe örökítendő meg, aki iskolai takarékpénztárakat alapított és egyebet sem tudott, mint spórolást prédikálni. Drága hazánk véráztatta földjének hármas halma és négy folyója tiltakozik az ellen, hogy Magyarországon ily tulajdonságok jutalmaztassanak meg. Polgárerény alatt mást kell érteni! — ugyanis azt, hogy a hon idvén minél több felkészöntéssel közreműködven, előmozditsuk a haza javát lelkes indétványok és buzgó óhajok sokaságával, melyeket ha mások megvalósítanak, a haza fényre derül! Megengedem tehát kedves Tóni barátom, hogy az arczképcsarnokot az én képpemmel kezdjétek meg, minek folytán légy szives 24 óra leforgása alatt 5000 forintokat nekem küldeni, hogy felutazva Budapestre, költségekre ott Benczúrral lepingáltassam magamat.

T. ILLÉS.

*

Kricsi dear, Hállottád? Az á Zichy! A gallery for cockneys. Nit schlecht! Par trop bête! Képesített képtelenség! Gelungen, by Iliacos!

MONOKLES.

*

Tónim édes!

Igen — ó igen!

Az ön eszmikéje dicső!

Csak hogy nem meriti ki a tárgyat.

Szökelhetek ön elé egy pótindítvánnyal?

Polgárok polgárnok nélkül nem létezhetnek.

A nagy polgárok születnek, de mi szüljük őket.

Washington sohasem jön a világra, ha nincs anyja.

Tehát csarnokot nekünk is!

Fényképemet mellékelve

honleányi kecsüdvözlettel

LENGENÁDFALVAI-KOTTLIK ZIRZABELLA.

Utóiratka. Ha a polgárnok számára mellszoborcsarnok terveztetnék, Stroblnak kész vagyok ülni.

*

Czu tumm!

Mótyor pirgerliche oaczgéb dzsoanog?

Aber ohá!

Hád fan mótyor pirger?

Mótyor csag baraszt fan és magnát fan és némes fan; de pirger, asztad mink fatyunk!

Én mekdagadok a buaträ a pudibesti fevározsdull.

So bin i — so san mir, was mir hexte pirger san!

Eljen!

P. p.!

K. TÓBIÁS.

*

Polgár!

Ipar!

Portrait!

Éljen a haza!

Hiába Zichy — Zichy!

JENŐ
ipargróf.

Borbélyműhelyben.

Vendég. — Rudi, vigyázzon a fülemre, meg ne vágja!

Rudi. — Nem volna jó, ha azalatt *kiakasztanám*?

A „Kreuzzeitung“-ból.

— Legujabb förmedvény. —

A magyaroknak minden sikerül. Még a szászok elmagyarosítása is. Szász nemzet nincs többé! Beolvadtak a magyarságba! Consummatum ezt! Teutsch, Wolf, Kayser, Zay, Zimmermann, Fritsch, Bruckner néhány nap előtt még mind derék, jóra való német-szászok: most ellenünk nyilatkoznak. Beavatkozásunkat illoyálisnak mondják. Mi ezen csöppet sem csodálkozunk. Vártuk, sőt előre tudtuk. A magyarok hallatlan erőszakoskodása új diadalt ült és, mint hitelesen értesülünk: a fönnevezett sajnálatra méltó nyilatkozók csak a torturának legkegyetlenebb alkalmazása után voltak rávehető a Tisza tollából eredő nyilatkozat aláírására. Ezek a barbár magyarok szörnyű, a hogy eljártak! *Teutsch* püspököt, ki csak sörhöz van szokva, meglepték ravasz módon huszonnégy üveg tokajival. A boldogtalan vigyázatlanul megivott egy fél liter aszut és azonnal ötven krajczárt adott át nevének ily szavakkal: »Végy ezen stemplit, mert *Némethre* magyarosítottam a nevemet.« *Wolfot* megkínálták a fumei kormányzósággal s elhitették vele, hogy az ádriai tengert a királyföldhöz csatolják, ha beadja derekát.

És hogy ejtették meg *Kaysert*? O szenvedélyesen szereti a strassburgi pástétomot. Megvesztegették egy

kerek millióval a szakácsnéját s ez szarvasgomba helyett bolond gombát tett a májba. Így már értjük viseletét. *Zayt* Tisza Kálmán nyaktilóval fenyegette. Ő fiatal házas, életkedve nagy, elhagyta hát szép feleségeért eddigi ideálját — Germániát.

Legtovább *Bruckner* birta a kegyetlen átgyurást. Kiállta a tűzpróbát, ki a vízpróbát a nélkül, hogy megtántorodott volna. Ekkor következett a *paprika-próba*. Nyakig beültették egy zsák paprikába s benne hagyták két álló hétig. Mire kijött a paprika-fördőből, olyan magyar ember volt, hogy egész nap csak így káromkodott: »bassamanelka!«

Isten veletek szászok! Miután nem vagytok már, nem is protegálunk többé, de megboszulunk!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *Nadjon* szép gondolat oz o *Zichy Ontol* oreságtul, hojd ed *palgári képcsornokt* kell fülállítóni, o mibe oz érdemes *palgerok* orczképfizognomiáját megürükitenek... *nodjon* szép! — *De ho* rágandalak, hoid példáol o *Ráth fü palgermajszter* o »megszóló-lásig« *höven leszlepíngólva*, okkor én soha sem nem fogok merni megnézni.

☆ *Oztot* szereti o *Bolanger* oreság hongoztatni, hojd oz ü ödjé von edj párboj küzte és o *porloment* küzt, o minél oz egész ország o *secondant*. *Ho* oz igoz toláno leni, okkor *nodjon* félem tüle mogomot, hojd félre medj o *goljó* és o *secondant* lesz oz, o ki meg von lüve.

☆ *Hiábo* neveznek benniünket *borbár*, mégis sokat tonolt tülünk oz *osztrák*. O *porlomentjök* mindenbe otánozza o *madjar országjölést*. Még tól is tesz rojto. *Ho itt füliratnak* mogokat 100, hojd egy kérdéshöz szólni kívánják: ott minyárt füliratja mogát 500. *Ho itten ed Szerndrái Gerzon* videlmezi ed *Satár Zigmund* opostolt, ott minyádr ed *Gregr* dic süit ed *Strossmayer* megváltút.

☆ O *holászati jogról* sínálnak *türréngyet*. Én todnám eztet edj *porográfbn* elmondani: »*Tilas* o *zovorosban* *holászni!*«

☆ O *szászok* védelmeznek *mogokat*, hojd *ük* nem irtak o »*Kreuzzeitungba*« *oztot* o *bizomos* *czikkt*. *Pedij* *hiábo*, nem zörög o »*Kreuzzeitung*«, ho nem főjja a *bokszász*.

☆ O *gráf Zichy Nándar* oreságtól o *meqbaldagólt* *papá* *ojándékazta* oz *odongyi zsidúknak* ed *templam-telekt*; oz *üreg méltóságtul* a *fió* *bizemasan* *odná nekik* *szivesen* *ejd* *temetü-telekt* — természetesen *ozonoli* *beküültüzküdsre*.

☆ *Bécsba* o *porlamentba* *kiötötte* *mogát* o *nemzetiségi* *osztrák* *betegség*.

Látogatás az állatkertben.

Forgó bácsi és a kis lapp.

JOGTUDOMÁNY.

„Hol a macska?“

Vagy:

Ki követte el a „Magyar Magánjog“-ot?

Eréllel és tapéntattal kinyomozom én, ki a felelős, mert felelősnek muszáj lönni.

M. ANDRÁS.

*

Én minden társulatért, mely nevemet viseli, nem lehetek s nem is vagyok felelős.

FRANKLIN BENJAMIN.

*

Én amit csak tudtam, mindent legjobb tudomásom szerint irtam. Többet, mint irtam, nem tudok. Én nem vagyok felelős.

SÁRGAY NÁNDOR.

*

Én már rég meghaltam, a könyv most jelent meg, én legyek felelős?

ZL. IMRE.

*

Ne volnék csak beteg, majd megmondanám én, ki a felelős.

EGY BETEG JOGTUDÓS.

*

Én Sárgay Nándor ur kéziratát jól kiszedtem. Én nem vagyok felelős.

MÁKOS ÁKOS
betűszedő.

A nagy papiroskosárból a dr. Hombár ur kéz-irata helyett ki kaparta ki onnan a SÁRGAY URÉT, nem tudom s így nem én vagyok a felelős.

FUTINÁZ GÁBOR
a »Franklin« irodai szolgálja.

*

Én türelmes igen, de felelős nem vagyok.

PAPIROS.

*

Én a »Magánjog« című könyvnek összes kiadását nem tudományos czéllokból váltottam magamhoz. Én csak azért a tartalomért vállalok felelősséget, melyet magam csavargattam bele a könyv lapjaiba. Más csavargatásról nem felelek.

BUGYI JÁNOS
polg. hentes.

*

Én a szalonnás papirost csak éhségből és jóhiszeműleg ettem meg. De, bár részvénytársaság nem vagyok, kívánatra szívesem kiadom, mert azóta, hogy bekaptam, ebül vagyok.

BODRI.

*

Hasonló értelmű nyilatkozatokat tömegesen kaptunk a többi közt *Dádián* mingreliai herczegtől, a *Negustól*, gr. *Waldapfel* Jenőtől, *Littkétől*, *Aranyos Ilától*, az 18743. sz. hordártól stb. Miután az ügy már nagy kört érdekel, mi is felhívjuk olvasóinkat: nyomozzák a felelőst! A szerencsés találónak a »Fr. társulat« Werbőczy authent. fotográfájával kedveskedik.

Megbizásból:
a „B. J.“ magyar magánjogászai.

Irodalom és Zene.

„Ne félj semmit majd kiszabadítlak!“ Védészeti hangolmány. Büntetőjogi alapon énekel *dr. Hombár Mihály*.

„Weil i an alter Drahrer bin!“ Kapós uj német nóta. Sikerrel énekel *Bismarck*.]

„Boronálnám, összeboronálnám -- ha boronám sulykát megtalálnám!“ Megszontyolodva énekel *Király Viki*.

„Wie steh ich da!“ Nagy monolog. A »Herzl« kávéházban önérzettel szavalja *Kohn Záli*, házassági közvetítő.

„Ki volt itt? Ki járt itt?“... Legújabb betörőgalopp. *Lábjegyekre* alkalmazza *bottal* Mihaszna András.

„Nem vagyok én senkinek se adósa“... Pütyörérszi br. *Rothschild*.

„Gyere be, rózsám, gyere be!“... Fővárosi életkép az »*Urak könyvtára*« kiadásából. Megjelen lámpásgyújtogatáskor.

„Elméleti és gyakorlati kynologia.“ Irta *Violka Zsiga* fővárosi katonaságilag engedélyezett ebleső és magán-ketrecztulajdonos.

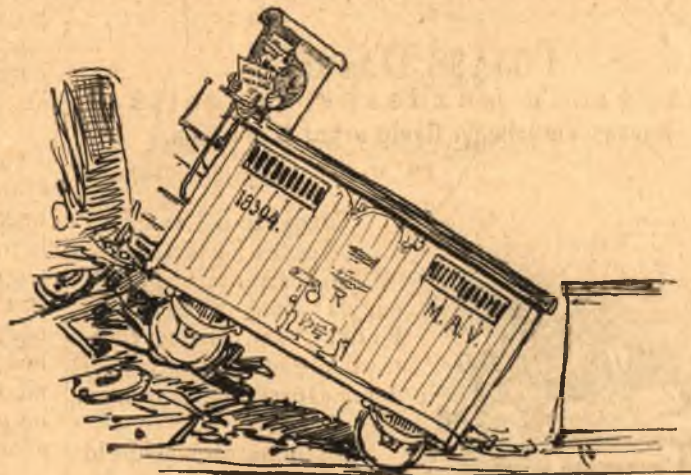
M. Á. V.

Mióta a sok vasuti összekocczanás veszedelmének gyökeres kiirtása végett életbe lépett az új »Szabályrendelet és utasítás«, a M. Á. V. minden vonalán bátorságban lehetünk, mint a következő rajzok bizonyítják.

Utas. — Ádám bácsi!... ég a coupé!
P. Á. — Nem lehet a! Nem engedi meg ezt a »Szabályrendelet!«

Vágtathat szembe a masinával egy dühödött bika — se baj!
 »Szabályrendelet«-tel a kézben bizvást »mehet!«

Fekhetik a pályatesten három kérődző ökör, a »Szabályrendelet« tanulmányozása elhárít minden bajt.

Bátran farolhat a terhes vagon, helyre zökken az megint, csak szem elől ne tévessze a vezető a »Szabályrendelet«-et.

CYCLOPEDIA.

Fejezet = tej. — Horác = havat lapátoló szerb. — Frigyes = feleséges. — Fokos = hőmérő. — Cserebogár = a »Ruczaháti Messzelátó« cserepéldánya. — Artány = a filloxera. — Kényszer = pamlag. — Sörény = Dreher. — Serény = ugyancsak ő. — Bálvány = bálkirálynő. — Tétovázó = milimári. — Szilágyi Dezsőné = még lehet. Szilágyi-dejeuner soha. — Hangszer = nyers tojás. — Induló =

rheuma. — Turó = a disznó. — Járadék = utca. — Pár-baj = válóper. — Szívós = csecsemő. — Nemtelen = a csira. — Étlap = lángos. — Hozomány = kártyaadósság. — Szemfényresztő = haldokló. — Farkas = tournure. — Komiszárus = handlé. — Szószegő = hebegő. — Harapófogó = kutya. — Tolonc = protekciós. — Hármashalom = püpos nő. — Kettős kereszt = feleség és anyós. — Hülsen = aki nem náthás. — Váltóképes = Pokrócz Ádám. — Előleg = női kebel. — Pótlék = tournure. — Egyenleg = mieder.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentlus.

— Megengedem, hogy szép a meritett japáni levél-papiros is, de az én szemeim előtt mégis egy rózsaszínű utalvány-szelvény marad az elegancia netovábbja minden levélpapirosok közt.

— Apró adósságokat fizetni? ... Felülemelkedem az ily kicsiségeken.

— »Mi az a *vítás tényálladék*, te Abszi?« faggat a minap az én hoppon maradt Kati tántom, hogy a könyveimet firtatta. Vágom oda neki illő szabatsóssággal: »*Vítás tényálladék* az, ha nénikém felriadvá álmából, teljes határozottsággal állitaná, hogy valaki megcsókolta, és — nem lévén közelében más, — engem gyanusitanának vele.«

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása
Ngysgs Vöröshegyi Dávid urhoz B. pestenn.

P^a Gecsér Április 20-adikán,

Nagyságos Uram!
Kegyes jól tévöm!

Van víz annyi, hogy Ngd edgyik ditső Eösse Nojé bibliai Admirális egy flotával köthetne ki az Getséri domb Hóreb hegyénn, igen is —

most immáron nem Föld míves de Viz míves is legyen az igazi magyar gazdasz — van is már hozzá Plánomom, készítetttem az

tsolnakokat, lesz mulató toó tágassabb az Buda Pesti város erdelyi toónál, Arpy ifjú urammal rendezek Vellentzei élyszakákat petroléjom lámpiónyokkal, regáta viz futtatással ánré mellett — edgy felől halas toó, más felől rák fogás, kacsa és szárcsa vadászati jegyek I^o osztáju nádasban, káka gyékény fonyó gyár, ez mind jövedelmet halyt, és toldalékban csiga tenyésztés — jöhetnek a természet buvárok tanulmányozni góját, békát és kiót — és reménylvénn hogy e vizek az úly aratásig is ép terjedelemnek örvendendenek: vízi uton fogom a szállítás eszközlöni, ami nagy fuvar díly meg takarítás —

de különösen az piólcza tenyésztéss bíztat, ammej magában szilván szenvedő gentri veért, Ngd ury Familiályának czimeres álattyává fejlődhet — igen is —

el mondhatjuk most, hogy a régi jó honyi állapotok kegyelmes Tisza Kálmán ténykedése nélkül ennen maguktól vissza tértenek — és a régi szent hazay földek, mejeket töltésekbe hánytak fel, vissza uszándanak aviticus eőssi gazdályukhoz — és ha jut még vetésre száraz föld, azon legalkalmatossabb lesz bukfenczet *vetni* — ezt meg Ngod nem érti, igen is —

De még azon élelmes gondolatom is támada, hogy meg kóstolvánn e vizeket és kesereő izben leledzőknek esmérvénn fel őket, gyógy módos vizeknek is használhatók, mej véggből a ki üresedett parádi flaskókat tölttettem meg, elnevezvénn *Wewresshegyy Dávid kesereő forrásnak*, hason szenyvi tekintetben Zákssléner Hunyady János forrásánál sokkalta hajthatósabb lévén az emberi Orgánizmusnak ugy alagi mint egyéb csövezéseiben — igen is!

el használt öveg és ablak tserepekre volna szükségem a lakások ki foltozása végett, mert az béresi ablakok likajin be folydogálló tavaszi szelletek ellenében tsekéj védekezést nyújtanak az gyermeki párnákkal és Bárány farkakkal be dugdosott nyillatok —

Marha és Büрге, Sertvés és Ló versenyt bögg, bégg, röffen és nyerit, csak a káломista és Pápista Vargyak vagynak még bé rekedve az hosszas koplalás mijánn — tsak ugy súgva kárognak, mert még h most sincsen annyi Szufia benne, hogy hangossan nyomkodhatnák ki begyeikből az Ajert; — ha szállingóznak, a szellő taszigálja őket, nem előre, de hátra —

Am balyabb az, hogy még a tsekéjebb tudományu Láhikus már messziről is ziszthemába szedheti Állatyaink kimeredező gerénczét — mert soha, mijóttá bicsak hegygel piszkállom a fogamat, nem borzogotott még ilyen Tél, mint az elmúllott és olyan szelek jártak, mejjek az Bürgék oldalajiról lefujták az gyaplyut — A takarmányt illetve ne tesszen búslakodni, mert az már edgy száll sincsen — de ha le mullanak az Vizek, serked mező is valamejjes — addég penigh príznitzelünk, mintha Gréfenbergába váltottunk volna Páskumot, mert ha ettül a Kurátul *meg gyógygul* a beteg ember — akkor azon az éhes Jóság bizonyossan *meg él*.

Igy hát ne is kérőztesse Ngod aggodalmas szivét az nem létező Takarmányon, mej fotyttánn van, mint az innep utáni Máczesz morzsa — se pászka, se páskum —

az Hoónak vastag rétegei sok heleken ki pállaszták az eőssi gabonákat — de ott hol az eősszel a dohány kórre közzé kapáltatám a buzát, az most a legbulyább, és nem pállott ki abból edgy száll se. Mert az talpon álló dohány kórre által pipázhatott az Hoó alul és így luftolhatvánn, nem fuldokolt; — Már most a tavaszi kórre az eősszel le szurkáltatom a vetés közzé, és igen meg menténdem az pállástól — seőt, ha nagyon is bulyalkodánd a vetés, az kórrekat viselt dohány zsineggel össze köttetésben hozom, mert malyd ezen ki feszétett zsinegre támaszkodvánn a meg dülni akaró buza, ez öt

lefeküdni nem engedéni és így dúlt buzánk nem léssen — igen is! —

a Grubitz baromfiui téren is uly eszmével lépködtem a nyilvánossági előtérben — ugyan is —

Az Kácsa nemesítést tűzém ki fel adatul: úgy okoskodvann, hogy ha az jó étű de kis petsenyét adó Kácsát Gácsér helett Gunárral párosítom, tetemesen nevelődni fog az Kácsa tetem téríméje. De ezen elmélet gyakorlati ki vitele sok vesződségemben került, mivel sem az Gunárban a Kácsa eránt, sem az Kácsában az Gunár eránt nem vevék észre semmi ojan Zimpáthiát, mej az Plátónizmus körét túlhaladta volna. Hogy ezen Motivum nélkül szükölködő válaszfalat leroncsam, mind két kiválasztott Egyedet bőven takarmányozom kendermaggal, valamint bibicz tolyássból készült rotytantossal. És sötét hejen tartom őket, ahol edgymásra nem esmervén, egymást fel esmeréndik és így bizonyosra vészem az eredményt. Ha ne talán-tánn a létre jövendő tolyáss nagyobb léssen az öt kilövellendő kálibernél, és így ki nem juthat, — az nem baly — Mert az kálibernek is vagyon ojan állati melege, hogy abban a tolyáss kikelhet, és így eczerre készen lépend a világba az kácsába oltott lud, mint a hogy a minerva felyéből kiugrott Juh péter,

Ha lehet, ezen uly faly állatot már az nagy körösi kiállétáson bémutatom,

mejjek utánn öröklök

Kegyess Jóltevőmnek

Nagyságos Uramnak

hóduló tisztelettel

tanulmányos hiv szolgája

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.

oklev. gazdász.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Ugy agyonverlek, hogy 60 éves korodban is megemelegeted!

— Ha a képet a falra vetitjük, kézzel foghatóan fogjuk látni.

— Kopasz Károly ellenségeivel hajba kapott.

— »Látott már Tisza-malmot?« — »Nem!« — »Pedig láthatott volna eleget a Dunán!«

— A körmeit otthon piszkálja magányosan négy szem közt.

— Ugy beszél, mintha már a holdban kuglizott volna!

— A császár meg akarta Wallensteint nyirbálni.

— A jövő órában examinálok a tizenhetedik századig.

— Lássuk Kádár Kata külalakját; aztán rátérhetünk a beltartalmára.

— Müveletlen csorda! Majd megölnek a lármájukkal! És ezeknek beszéljek az állatkinzás ellen!

Sanyaró Vendel nyögései.

— A napokban dicsekszik egy beamter barátom, hogy nekik még az állam is hitelez, mert előre kapják a fizetésüket. Akkor mi napidíjasok, — mondom szerény büszkességgel, — még nagyobb urak vagyunk, mert mi meg hitelezünk az államnak, melytől csak utólag kapjuk a fizetést.

— »Nem fekszi az a gombóc a gyomrát, Sanyaró ur?« — kérdi a Koroghy ur a népkonyhán. »Bárcsak fekiüdné is meg vagy hat hétig!« felelém őszintén.

— Azt mondja Buckle, hogy »a természetben az ellentétek kiegyenlítik egymást.«

Diurnista s hentes a legnagyobb ellentét. De hol a kiegyenlítés? Beszélhet már Buckle is!

— Azt kérdi a Bukovay ur, képes volnék-e egy családot fentartani? »Hogy ne?« — mondtam neki — »ha hozzá szoknának az én kosztomhoz.«

— Nem tudom, minek köszönhetem még azt a kis életet, ami bennem van — ha csak annak a kevés élesztőnek nem, ami abba a három napos kiszikkadt perczembe van belé gyurva.

— Ami játékban a kibicz, az vagyok én az evésben. Mikor mások esznek, én a csöndes szemléző szerepét viszem.

— Azzal vigasztal a költő egyik versében, hogy »Lesz szőlő meg lágú kenyér!« Ha a költő jós is, mért nem mondja, hogy mikor?

— Megnéztem az Arany-szobor pályázók műveit. Ezek az urak a testes alakokat »vázlatnak« nevezik. Hát akkor én mi vagyok?

— A katonák ezután már vacsorát is kapnak — hát mi mikor kapunk ebédet?

ÜFORDÍTÁSOK.

— *Utilitas facit esse deos* = Káromkodásra jó az isten.

— *Etsi fractus illabatur orbis* = Hátha az a vín mennybéli bakter, a Szempéter rugná a port a Gönczölszekere mögött, nem aszondanám neki hogy: bakfütty? (Káplár ur Varcák fordítása.)

— *Martius caelebs, quid agam Kalendis, quid velint flores!* (Hor. VIII.) = Szép márczius elején mit csináljak, hisz repülnek a flóresek!

Csodabogár.

— Fővárosi különlegesség. —

Látható a m. k. államvasutak pályaházának tőzsomszédságában.

A Czenczi néni kosarából.

— Hol vannak a jó idők, mikor a pirosító láttán pirultak el a lányok!

— A női erény még ma is hatalmas sziklavár, melyet ellenséggel szemben megvédeni könnyű dolog, — de ma már a várnak béke idejében való fenntartása jóval többbe kerül, mint amennyit maga az egész vár megér.

- Sok finom arczon van vastag bőr.
- Kis hirdetés — nagy hirhedtség.
- Nem egy fiut tudok, kit a félvilág a másvilágba kergetett.
- Ha takaró nélkül is, csak a kedvükre nyújtózkodhassanak.
- Régentén az udvarlót elfogadták, ma elfogják.

V. E. Erdektelen. — P. I. A munkácsi fiatal rendőrtisztek esete megrendítő. A kaczki egyenruhában már sorba meghódították az ottani szépeket, amidőn egyszerre csak jön a parancsolat gyászos pecsét alatt: »le az uniformissal!« Mily siralom! De mikor a »B. J.« nem közöl tragédiákat! — **Corax.** Ne féltse a hazát a víztől. Inkább a lyrikusoktól. — **Kongó.** Az ön szerencsen vérei közt bizonyára jobb humoristák akadnak. — **K. K.** Meggondoltuk. Ebben benne van a »nem« is. A bővítés sokszor higitás. — **Lechgasse 20 (Grz.)** Külön levélre nincs érzékünk. Csak kerül ott »B. J.« is valahol. A küldeményben volt használható. Remélhet. — **Pes.** Az idő rövidsége miatt megmentettük a megmenthetőt. Levél megy. — **Sz. M. (Msklcz.)** Hol maradt az alak hűsége? Hiszen ez a hatás fele. Az eddig megjelentek szolgáljanak mértékül. Azt az élczlapot sohasem láttuk s nem is kérünk belőle. — **H. J. A** »csodabogarak« rovatában szívesen közöljük az ön »emléklapját«. — **R. A.** Ami jó benne, annak közlését nem csak régisége tiltja. Az a »szellemes tanítvány« u. I. nem tudja, hogy az Amerikába ma küldött sürgöny tegnap érkezik meg oda. A többi silányság. — **I. B.** Ne erőltesse. — **Kds.** Tehát, hogy világosan szóljunk, másutt megjelent ismert rajzok másolatára nincs szükségünk. — **Nemo (Sfk.)** Maradjon nemónak. — **M.** Majd megszerezük a maga illető helyére. — **N. Vrd.** Részleteket kérünk. — **O. F.** Nehány aprósága jó volt. A régiségek a régi hibában leledzenek. — **S. H.** Csak két szava talál. *K* helyett *c-t* magas hangzó elé rakni nem lehet. — *Több kéziratról a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

»Az Anker«. Az Anker élet- és járadékbiztosító-társaság Bécsben április 12-én tartá 29. évi rendes közgyűlését gróf Zichy Ödön elnöklete alatt. Az évi jelentésből kitűnik, hogy az üzlet az elmúlt évben is nyert terjedelmében s ugy a biztosítottaknak, valamint a részvényeseknek egyenlő kielégítő eredményt nyújtott. 1887-ben ajánlat-k 19.473,699 frt összegben nyújtattak be és az év folyamán 7232 szerződés 17.582,615 frt tőkével realizáltattott. Az Anker az 1887-iki évben halálesetekért, visszavásárlásokért, tulélesi és járadékbiztosításokért 1.034,631 frtot, a társulási tagoknak 4.286,449 frtot és kölcsön fejében a biztosítottaknak 252,072 frtot fizetett, míg a díjtartalék emelésére 1.754,830 frtot fordított. Az előny a biztosítottak részére abból tűnik ki, hogy a társulási tagok a részletben befizetett 2.093,913 frtból 4.286,449 frtot, azaz a betétet 7 százalékos kamatok-kamatozásával, a tulélesre nyereségyrészzel biztosítottak nyereségyül a biztosított tőke után 25.17 százalékot kaptak, ellenben a halálesetre nyereségyrészzel biztosítottakra nyereségyül az évi díj 25 százaléka jutott. A társulat kezességi képessége a tulélesi társulás 14.801,137 frt alapján kívül a következő slapokból áll: a tulélesre nyereségyrészzel biztosítottak alapja 5.882,467 frt, díjtartalék és nyereségyrészzel alap a halálesetre nyereségyrészzel biztosítottak részére 2.170,345 frt, díjtartalék a halálesetre és tulélesre nyereségyrészzel nélkül biztosítottak és járadék-biztosítások részére 8 025,833 frt, ehhez járul még a részvénytőke 1.000,000 frttal és a tőketartalék külön tartalékokkal 1.659,117 frt, összesen 33.538,961 frt. A társulat összes vagyona 34.513,072 frt. — A befektetési illetőleg megjegyzendő, hogy egy rész bécsi és budapesti házakban van elhelyezve, melyek az évi leírások folytán jóval a valódi értéken alul szerepelnek a mérlegben. A vagyon tulnyomó része jelzalogos biztosítékot nyújtó és állami garanciát élvező elsőrangú értékekben van elhelyezve, mely körülmény a felülvizsgáló bizottságnak alkalmat nyújtott elismerőleg hangsúlyozni, hogy a társulat befektetéseinél szigorú óvatossággal jár el s a biztosítási alapok és tartalékok szükségesnél nagyobb gyarapítására különös gondot fordít.